

НОВИ ДНИ

Седмичникъ за култура, стопанство и общественъ животъ.

Редакторъ:
Антонъ Христовъ

Излиза ПЕТЪКЪ.

Годишенъ абонаментъ 50 лв.

Броя 1 левъ

Публикации: по споразумение.

Редакция-администрация:
Книжарница „ИСКРА“
Ески-Джумая.

Общинскиятъ бюджетъ.

Бюджетътъ на държавата, окръга и общината е огледателно на тяхната политика. Отъ бюджета се вижда ясно — отъ прихода и разхода — каква е политиката на тези институти: въ интереса на демокрацията, на широкитъ трудящи се маси и културата ли е, или е политика на защита интереситъ на едно силно и привелигировано малцинство, както е бивало винаги до сега.

Разбира се, че въ една бедна община, каква е нашата, където нѣма голѣми капиталисти, банкери, търговци и пр. този принципъ не може да се приложи, или ако се приложи, той ще се приложи теоритически, понеже не ще може да се състави реаленъ бюджетъ. При все това, обаче, новото време иска единъ бюджетъ на демокрация и култура и азъ мисля, че въ бждатъ ще се наложи такъвъ единъ бюджетъ. Разбира се, че това въ голѣма степенъ зависи отъ гледището на п. пр. председателъ на Р. партия г. Ив. Поповъ предложи единъ необлагаемъ минимумъ доходъ отъ 24,000 лв. въ пленарното заседание. Това, обаче, трѣбваше да стане въ първото заседание на 24 юлий, когато се прие бюджета по принципъ и при което приемане, за съжаление, не станаха никакви разисквания. А тукъ, именно, трѣбваше п. пр. присѣствие да обоснове и изложи голѣмитъ принципи на своя бюджетъ и генералната линия на своята политика. И тукъ трѣбваше и ония, които не одобряватъ тази политика да я разкритикуватъ, отхвърлятъ и предложатъ своята.

Въ нашата общинска политика още отъ миналото има една прогресивностъ въ облагането съ общински данѣци. Гражданитъ се раздѣлятъ на три категории: бедни, срѣдни и богати. Всѣка категория се раздѣля на 3 степени и по този начинъ се добива една относителна справедливостъ. Въ тази годишния бюджетъ на много граждани сж намалени степенитъ и категориитъ и въпреки това постоянно се даватъ заявления за намаления за да се освобождаватъ отъ училищни такси, лѣкуване и пр. Трѣбва да се предвиди единъ необлагаемъ минимумъ доходъ. Това е демократично и справедливо.

Въ пленарнитъ заседания на съвета на 26 и 27 м. м. се прие перо по перо бюджета съ малки измѣнения отъ бюджетарната комисиия. По главнитъ отъ които сж: На занаятчийското училище помощта се увеличи

отъ 2 — 5,000 лв. На читалището не бѣ предвидена помощъ. г. Д. Крайчевъ предложи 30,000, която по предложението на г. Ил. Бандевъ бѣ намалена на 25,000 лв. Сжшиятъ предложител се прие да се даде на църковното нство 15,000 лв. Сумата за погребение бедни се увеличи отъ 6 — 10,000 лв; учил. трапезарии отъ 20 — 25,000 лв; подържане градини отъ 10 — 15,000 лв. Не се помена при това перо ще се заградятъ ли общ. праздни мѣста, или ще се оставятъ както до сега за пасища на всѣкакъвъ добитѣкъ. За автомобилна пожарна кола предвидѣ се вноска 100,000 лв. Ще се изтеглятъ фондове отъ Б. З. Б. на сума 115,000 лв., които ще се дадатъ за погашение дълга на п. банка.

Оживѣни разисквания станаха по такситъ за чешмитъ по домоветъ. До сега за тези чешми се плаща 350 лв. така, както отъ най бедния, така и отъ най богатыя. г. Ив. Поповъ поставя ясно въпроса: луксъ ли е водата, или предметъ отъ първа необходимостъ и предлага таксата да бжде споредъ категорията. Съветътъ мълчаливо приема, че водата не е луксъ, но оставя сжщата такса, като намали таксата да беднитъ на 150 и 200 лв. Справедливото предложение на г. Поповъ бѣ подкрепено отъ г. Вл. Стоименовъ. г. Д. Крайчевъ, представител на трудящия се народъ необяснимо защо, не подкрепи това демократично и справедливо искане. И какво ста на сега: беденъ или срѣденъ гражданинъ, който трѣбва да плаща 50 — 100 лв. за вода, сега плаща 350 лв., а богатъ, който трѣбва да плаща повече отъ 350 лв., плаща само 350 лв.

Разисквания станаха и по стопанското уще. г. Ив. Поповъ предложи, щомъ се спира до стѣпа на беднитъ деца къмъ по-висше образование, да имъ се открие проф. уще. Но щомъ общината и това не може нека подкрепи частното уще на г. жа Д-ръ Пенева съ една помощ отъ 10,000 лв. Противопостави се г. Д. Крайчевъ, който заяви, че ние ще се помжчимъ да откриемъ държавно дев. уще. Ами ако не се открие, нали девицитъ ще останатъ безъ всѣкакво образование.

За общинската аптека се реши да се назначи комисиия, която да провери състоянието ѝ и постоянно. присѣствие да докладва на съвета.

Кризата и изхода отъ нея.

Въ вестникъ „Нови Дни“ брой 30 т. м. е помѣстена статия съ сжщото заглавие. Похвално е и заслужава да се прочете внимателно отъ всѣки гражданинъ.

Азъ съмъ напълно съгласенъ съ главнитъ ѝ мисли, но ще искамъ да допълня статията още по-хубаво, за да разбере читателя, че кризата не е случайна, тя е резултатъ на капиталистическия строй.

Въ дебатитъ за бждашата държава, станаха на 31. I. 1893 год. въ Германския райстагъ Августъ Бебелъ, — обръщайки се къмъ правителството, бѣ заявилъ: „Производителнитъ сили на нашето общество сж отдавна нараснали и за това то ще пропадне и трѣбва да пропадне вследствие своитъ вътрешни противоречия. Но при това ако се случи, щото фа-

мознѣта външна политика, която вие водите отъ десетилѣтие насамъ, рано или късно да доведе до една война, ако тогава при неимевѣрно отслабнали икономически сили на милиони човѣци, ние влѣземъ въ единъ новъ кризисъ; подобенъ на който до тогава не сме имали, ако станатъ масови банкрутства, следъ които банкрутства хиляди и хиляди бждатъ хвърлени въ нищета; ако съ едно запрещение на вноса се причини едно покачване ценитъ на сѣстнитъ продукти въ най-колосаленъ размѣръ; ако най-после на бойнитъ полета станатъ масови кръвопролития, които ще възбудятъ ужасъ въ цѣла Европа, тогава, господа, вие сте направили нѣщо, поради което може би, нѣлото въше общество ще изчезне“.

Очевидно, Бебелъ е ималъ една вѣрна представа за последицитъ отъ една всеобща война.

Щомъ като идемъ да признаемъ днешното сериозно положение, ще трѣбва да подиримъ мѣрки, а за щастие тѣхъ ги посочи много яно, покойния Кирилъ Г. Поповъ още презъ февруари 1925 год. Той казва: *Върховенъ стопански съветъ*, следъ като се възприеме за цѣлтъ общъ стопански планъ за стопанско заздравяване и възобновяване, да бжде исползуванъ; нѣщо по-вече, да се издигне този съветъ въ единъ общъ върховенъ центъръ, — въ държавното управление за *интегрална стопанска политика* — институтъ за грижи и промишления въ стопанската областъ, като днешния политически короненъ съветъ, който привержда днешното правителство.

Тежкитъ последици отъ войната трѣбваше да отварятъ очитъ на всички ония, които заематъ отговорни мѣста въ управлението на държавата.

Ако тия господа имаха ясна представа за нѣщата. ако освободени отъ шовонизма и националенъ егоизъмъ бѣха способни да подпрятъ единъ изходъ, сигурно можеха да налучкатъ единъ вѣренъ пѣтъ на развитие и по тоя начинъ да подпомогнатъ на това обществен-

но стопанство и то съ много малко жертви.

Въ едно свое послание отъ 16. V. 1933 г., отправено вече до „владетелитъ и ръководителитъ на народитъ“ Председателя на Съед. щати г. Рузвелтъ открито заявява, че тѣ трѣбватъ забравятъ дребнавитъ национални цели и да се присѣдинятъ искрено къмъ движението, целящо осигоряването на мира и стопанското съвземане. „Всѣка егоистична победа казва тѣй“ е обречена на поражение.

Ако този апелъ бѣше всеобщо убеждение въ 1919 г., наистина свѣтътъ щѣше да излѣзе по скоро и по-малко болезнено отъ тежкото положение отъ войната.

Погледнато тѣй сериозно на днешното положение не можеше да не си зададемъ въпроса: какво се върши днесъ. Свѣтътъ преживѣва тежки и бурни времена. Нека нашитъ управници се замислятъ и се отърсятъ отъ партийния егоизъмъ и освободени напълно заработятъ и нека бждемъ сигурни, че тѣ сж на правъ пѣтъ; тѣхъ народътъ ще посочва за такива.

Много намѣсто авторътъ казва че: *„Ако бѣше общественикъ отъ името на фалиралъ търговецъ или занаятчия, тѣй би се самоубилъ, би се самоудилъ отъ срамъ предъ себеси“*.

„Вашето общество ще изчезне“, казалъ Бебелъ, защо тогава да се чудимъ днесъ на всичко промѣнено, това е резултатъ естествено на досегашната политика на днешния капиталистическия строй. Комунизма въ Русия и фашизма въ Италия сж плодъ на досегашната дейностъ на днешния строй.

Мнозина казватъ, нѣмаме хора съ желѣзна воля. Щомъ като виждаме единъ Магдоналдъ да се отрича отъ партията си и иска да застѣпва само държавни интереси, какъ единъ Рузвелтъ ясно признава, какво да се прави, а наши управници не могагъ?

Ще се отречешъ отъ партия и партиенъ егоизъмъ, ще работишъ за държавнитъ интереси. — тогава народътъ ще те дири.

В. А.

Защо сж ефтини нашитъ зърнени храни.

Нашата преса постоянно изтъква, че причината за низкитъ цени на нашитъ зърнени храни сж отъ обективенъ международенъ характеръ. Забравя, обаче, да каже, че покрай тази обективна причина има и наши субективни причини, които сжщо влияятъ за низкитъ цени на тѣзи наши храни.

Тѣзи наши субективни причини се изтъкнаха въ едно отъ заседанията на тазигодишната сесия на В. Т. И. Камара отъ компетентни хора, които възсмѣтамъ за неизлишно да сподѣля съ читателитъ на нашия вестникъ.

А тѣзи причини сж:
1. Сжщото навло (превозъ) по нашитъ желѣзници.
2. Липсата на наши параходи.
3. Липсата отъ наши елеватори на пристанищата.
4. Невежеството на селското население и липсата на кооперативно съзнание.

5 Липсата на търговски договори съ близкия и далеченъ изтокъ.

6. Алчнитъ апетити на нашитъ експортѣри за бързо и лично забогатяване.

Тѣзи въпроси се изтъкнаха и поставиха като причини, по които нашитъ храни не получаватъ съответни цени. И за да се отстранятъ тѣзи причини изказаха се и се възприеха отъ камарата следнитъ мнения:

По първия въпросъ. Презозътъ на нашитъ храни е високъ по желѣзницитъ и става косвена причина за намаление ценитъ имъ.

По втория въпросъ. Нашитъ морски транспортни сѣдства сж недостатѣчни и затова се принуждаваме да товаримъ хранитъ си на ромънски и грѣцки параходи, на които плащаме сжпо и пресжпо, разбира се, пакъ за смѣтка на нашитъ храни.

По третия въпросъ. Липсата

Седмиченъ бележникъ.

Заплатитъ.

(Министерски изявления, съобщения отъ Б. Н. Б., изрѣзки отъ вестници и др.)

8 май. — Въ най-скоро време ще бждатъ изплатени всички закѣснѣли заплати на чиновницитъ. Пазарътъ ще се раздвижи и кризата ще намалѣе.

12 май. — Заплатитъ нѣма да се плащатъ наведнажъ, а постепенно, за да не се предизвика инфляция.

15 май. — Нашата делегация въ Женева е постигнала голѣми успѣхи. Финансовия комитетъ при О. Н. е разрешилъ да се отпечататъ бонове на сума 500 милиона лв., съ които ще се изплатятъ закѣснѣлитъ заплати.

21 май. — Смѣта се, че къмъ края на юний ще се ликвидира съ закѣснѣлитъ заплати.

29 май. — Сигурно е, че до 1 януарий 1934 г. ще се ликвидира окончателно съ закѣснѣлитъ заплати.

8 юний. — Въ най-скоро време ще се изплати априлската заплата. Министерството на финанситъ е наредило тя да се изплати срещу временни разписки.

15 юний — Комисиията при Мин. финан. се събра, за да проучи отъ кога да почне изплащането на априлската заплата.

19 юний. — Понеже нѣма нуждитъ сѣдства за изплащане на априлската заплата, комисииятъ въ скоро време отново ще се събере, за да опредѣли една скорешна дата за почване изплащането.

27 юний. — Отъ 2 юлий ще се изплаща априлската заплата.

2 юлий. — Комисиията днесъ съсѣбра, за да опредѣли датата за изплащане априлската заплата.

13 юлий. — Съгласно поетитъ ангажменти предъ финансовия комитетъ, щомъ се събере нуждната сума, цѣлата заплата за м. априль въ провинцията и м. май въ София ще бжде платена. Изплащането ще почне отъ 26 юлий.

24 юлий. — Отъ Б. Н. Б. опровергаватъ съобщението, че изплащането заплатитъ ще почне отъ 26 т. м. На 1 августъ ще се събере комисиия, която да реши отъ коя дата да почне изплащането.

1 августъ — Мое съобщение: днесъ никде въ провинцията не е платена априлската заплата, а нѣмного мѣста и мартенската. Въ едно сѣдно село на единъ фелдшеръ не е платено за 17 месеца...

Чиновничеството гладува. Не е ли това подигравка съ неговия халъ?

Ра — Ра

на елеватори е сжщо причина за поефтиняване на нашитъ храни, едно защото товарането е по-сжпо, но най-главното нашитъ храни се пренасятъ въ Кюстенджа, пречистятъ се на ромънскитъ елеватори и се изнасятъ като ромънски храни. Изтъкна се въ камарата, че стоковата борса въ Варна е имала фондъ за елеватори отъ нѣколко милиона лева, обаче този фондъ е изчезналъ, като е билъ употребенъ за друга целъ.

По четвъртия въпросъ. Нашитъ селянинъ още не може да разбере, че днесъ когато всички земеделски страни се стремятъ да подобрятъ качеството на своитъ произведения, той върви по старитъ пѣтици на производството. Трѣбва да се мине къмъ по-висока форма на производството, а именно къмъ кооперативната, единствена, която ще донесе повече блага и благоденствие.

По петия въпросъ. Липсата на търговски договори съ странитъ отъ близкия и далеченъ изтокъ е сжщо една отъ причинитъ за низкитъ цени на нашитъ храни.

По шестия и последенъ въпросъ се изтъкна, че алчността на нашитъ експортѣри за бързо забогатяване е сжщо причина за низкитъ цени на нашитъ храни. Тѣ могагъ да се задоволятъ съ по-малки печалби и косвено да подвигнатъ ценитъ на нашитъ храни.

Жеко Дончевъ.

В-къ „Нови дни“ печата всички обявления на много износни цени. Рекламата дадена въ нашия в-къ постига цѣльтъ си, защото „Нови дни“ е най-разпространения въ града и околията.

Рекламирайте въ „Нови дни“.

Лицетърно целомждрие и фалшиво монашество.

Нѣкой си иеромонахъ, игуменъ на манастиря, Антоний, 27 год., спечели една печална слава за родната православна църква. Наказванъ нѣколко пѣти за сериозни простѣпки отъ сѣщия родъ, сѣгласно е-жедневниците, той билъ премѣстенъ, вмѣсто да бѣде уволненъ, въ Кокалянския манастиръ, кждето се прояви като единъ безсѣвъстенъ Донъ Жуанъ въ расо и погуби едно младо момиче.

Всеизвестна истина е, че само онзи може да владѣе и обуздава пола си, който владѣе тѣрбуха си. А да се хранишъ изискано и сѣ пишна храна, да ядешъ дори презъ поститѣ разни хайвери и да бѣдешъ поклонникъ на Бакхуса, това води къмъ всѣко друго нѣщо, но не и къмъ полово въздър-

жание и целомждрие.

Време е вече единъ църковно народенъ съборъ да поста нови сѣ силата на законъ, всички монаси и владици да се ожениятъ за да могатъ да си гледатъ работата и да не изпаднатъ въ изкушение и прегрѣшения. Да се прави изключение само за доказани светци и истински монаси.

Ето какъ ап. Павелъ разсѣждава: „На нежененитѣ и на овдовѣлитѣ казвамъ — добре е за тѣхъ, ако си останатъ такива, какъвто съмъ и азъ (т. е. неженени). Но, ако не могатъ да се въздържатъ, нека се женятъ, защото е по-добре да се женятъ, отколкото да се разженватъ (т. е. да се разстрасуватъ).“

Пръ Ас. М. Симеоновъ

частнитѣ турски учисища въ околията ни се предвиждатъ 15 държавни учители бѣлгари, отъ които 4 за тукашното училище. Ето една хубава мѣрка на г. М-ра на нар. просвѣта, която трѣбва да се разшири. Не трѣбва да се открива частно училище безъ държавенъ учителъ.

Поради бойкота, по сведение на английскитѣ вестници, германския износъ презъ юний е намалѣлъ сѣ 1,850,000 ф. стерлинги въ сравнение сѣ она отъ май.

Къмъ 250-тѣхъ чужди списания и вестници, чието разпространение е забранено въ Германия, прибавени сѣ още 291 периодически издания, излизащи въ 21 държави.

90,000 турци отъ Ромѣния се готвятъ да се изселѣтъ въ Турция.

Заловенъ е убиецътъ на нар. представителъ Юсеинъ х. Галибовъ отъ с. Хоразларъ, Кърджалийско. Именува се Вели Алиевъ 35 г. сѣселянинъ на Галибовъ. Мотивитѣ на убийството сѣ отъ личенъ характеръ. За откупуване на убиеца бѣха пратени 3 ок. нци и органи отъ Дирекцията на полицията.

Такава важностъ на никое убийство до сега не се е отдавала. Сигурно за да не нахърнимъ приятелството на г. Ружди бей. Ние пожелаваме половината отъ това усърдие да се проявява при убийството на който и да е български гражданинъ.

Нашиятъ сѣгражданинъ г. В. Н. Спанчевъ, бившъ окр. управителъ, е назначенъ отъ министерския съветъ за поддиректоръ въ Дирекцията за „Храноизносъ“. Тази служба се създава сега, за да се улесни събирането и продажбата на храната отъ новата реколта.

На 30 юлий въ гр. Бургасъ се е чествувала 30 годишната журналистическа дейностъ на нашия сѣгражданинъ г. Пан. Стайчевъ, настоящъ редакторъ на в. „Морска зарѣ“, бившъ такъвъ на много

провинц. в-ци, кореспондентъ на Софийск. „Угро“ и „Зарѣ“ и. т. н.

Въ чужбина усилено се изнася зеленчукъ.

Шосето Дралфа с. Подгорица усилено се работи отъ трудоваци. Сѣщо трудоваци работятъ и шосето за с. Овчарово.

Подлистника „Култура“ въ миналия брой е отъ нашия сѣтрудникъ П. М. нѣ.

На 27. м. м. въ Лондонъ бѣ закрыта свѣтовната стопанска конференция. При последното заседание изказали се представителитѣ на голѣмитѣ държави. Мненията сѣ били различни, но преобладавало е мнението, че конференцията не е оправдала възлаганитѣ ѝ надежди. Това, което казахме ние при откриването ѝ, се сбѣди, за сѣжаление. Ясно е и за последния гражданинъ, че на почвата на днѣнитѣ капиталистически отношения между държавитѣ, разбирателство и спо-разумение по мажду имъ е невъзможно.

Плати ли си абонамента?

ЮРДАНЪ Х. ЕНЕВЪ

Разполага сѣ всички части за ВЪРШАЧКИ

— ЦЕНИ ФАБРИЧНИ —

Народна застрахователна кооперация „ЗАДРУГА“

осигурява за **животъ**, противъ **пожаръ**, разни **стоки, машини** и пр.

Осигуренитѣ при „Задруга“ още първата година участвуватъ въ **печалбитѣ** ѝ. Дивидентътъ до сега е билъ **5%** отъ внесенитѣ премии, което означава че последнитѣ сѣ **5%** по ефтини

Кооперативни осигуровки.

Лозунгътъ на кооперацията е: **СТОТИНКАТА** на **КООПЕРАТОРА** за **КООПЕРАЦИЯТА**. **Акционерното дружество** — това е стотинката на бедняка, дадена на богатия; **Кооперацията** — това е стотинката на бедняка, дадена на бедняка.

Представителъ: **Антонъ Христовъ** — Е.-Джумая.

ВОЙНА въ ВЪЗДУХА.

(Страница изъ дневника ми.)

Това, което ще разкажа въ следнитѣ редове, не е плодъ на въображение и мечтателностъ, а жива човѣшка действителностъ заедно сѣ многото други, които съпѣтствуватъ живота на човѣка и го правятъ тежъкъ и нерадостенъ.

4 августъ, 1918 година. Македонски фронтъ: Завоятъ на р. Черна.

Слънцето се издига високо въ небесния лазуръ и щедро разтваря топлинѣ си обятия за хилядитѣ синове на бедна България, които заровени въ дълбокитѣ дупки на влажната земя, чезнатъ и страдатъ по далечни и мили спомени.

Наши аероплани се появиха на хоризонта и изчезнаха на изтокъ задъ неприятелската позиция.

Скоро следъ тѣхъ се яви аеропланъ отъ противника и спокойно почна да лети надъ нашитѣ линии.

Азъ съмъ въ землянката си и чета статия изъ в. „Военни известия“. Позицията е мъртва. Това става по заповѣдь, когато лети чуждъ аеропланъ.

Изведнажъ тишината се наруши отъ силното брѣмчене и на други аероплани. Погледнахъ внимателно закривайки се и забелязахъ наши аероплани. Цѣлата ескадра, която скоро бѣ заминала задъ неприятелскитѣ линии, сега бѣ надъ нашитѣ окопи.

Аероплана на противника се отправи къмъ своята позиция. Тукъ, обаче, единъ отъ наши-

тѣ аероплани се отдѣли отъ ескадрата изви се високо въ въздуха и, подобно на гигантски орелъ, като стрела се спусна върху противника. Чу се рѣзливо и остро изтраване на картечница въ въздуха. Обадъ се и противникътъ, който по необходимостъ прие борбата. Почаха се крѣгове и извивания въ въздуха на два дебнещи се смъртоносно врагове. Ясно бѣ, че се разыгрива една кървава трагедия, краятъ на която бѣ смъртъ.

II.

Оживлението, което отначало бѣ обхванало позицията, моментално изчезна. Гробна тишина се възцари наоколо. Десятки хиляди очи отъ нашата и неприятелска позиции, макаръ и скрити въ недрата на майката земя, бѣха насочени въ небесната синевина, къмъ мѣстото, дето бѣха си устроили свиждане животътъ и смъртъта.

Върховенъ моментъ по своя трагизмъ и ужасъ!

Този моментъ, като по магически жезлъ се предаде на всички живи създания, които бѣха неволни свидетели на разиграната се кървава вакхалия въ въздуха.

Човѣшкитѣ създания, които отъ дветѣ страни, настрѣхнали, се дебнеха и си прашаха непрекъснато крушуми и гранати, сега изведнажъ като че се примириха и спрѣха смъртоносната борба. Тѣхнитѣ погледи неволно бѣха заковани въ небесния лазуръ.

Птичкитѣ, които до тогава весело чуруликаха въ въздуха

и спокойно хвърчаха, изведнажъ се изгубиха и изчезнаха далечъ нѣкжде въ небесния просторъ.

Не се чуваше брѣмченето на насѣкомитѣ. Всичко живо бѣ замръло, за да даде пѣтъ на чернитѣ криле на смъртъта, които победоносно шестуваха въ необятния просторъ на небесата!

Слънцето и то като че бѣ застояло на едно мѣсто. Само че лжчитѣ му бѣха все така горещи и носѣха жегата и жажда наоколо.

Единъ мигъ. Гробна тишина. Не се чуватъ гърмежи на пушки, остро и рѣзливо тракане на картечници, адския трѣсъкъ на тежката артилерия, оглушителния ревъ на минохвъргачкитѣ, разтърсващи мозъка на околнитѣ обитатели.

Само въ небесния лазуръ се извиватъ два страшни орли, сѣ изопнати криле и водятъ борба на животъ и смъртъ. . .

Втори мигъ. Остро и силно тракане на картечници прорѣзва въздуха и замира въ небесната ширъ.

Трети мигъ.

Единия отъ гиганскитѣ орли напуска полесражението. Червена, алена зарѣ обагрятъ ловището му и той, подобно на простреляна чайка се наклонява къмъ грѣшната земя! Моторътъ му изпуска черъ, гжстъ пушекъ и оставя ясна следа въ небесния просторъ.

Турямъ си бинокла и го насочвамъ въ мѣстото на въздушния двубой. Следя сѣ заковано внимание и най-малкитѣ движения на борбата. Ог-

нено кървавата зарѣ се увеличава, но и ранения гигантски орелъ продължава отстъплението си. Моторътъ продължава да изпуска черни кълба димъ и ясно очертава посоката на отстъплението.

Никаква помощ отъ никжде. Ясно е вече, че ранения аеропланъ е на противникътъ, но всички стоятъ приковани на мѣстата си и безсилни чакатъ развързката на печалната въздушна епопея.

Победителътъ е близо до безпомощния си и смъртоносно раненъ съперникъ и сѣ силното си и гордо брѣмчене, тържествено възвестява победата си на цѣлия миръ, намиращъ се подъ него, който сѣ затаенъ дѣхъ и видимо вълнение следи развързката на започналата се въздушна война.

Още единъ мигъ! Огнено-кървавата зарѣ се увеличава и като че изпълва цѣлия въздушенъ миръ. Гигантскиятъ орелъ е цѣлъ обхванатъ отъ нея и като че е невидимъ вече. Небесния просторъ представлява вече една кърваво-червена и огнена феерия, въсредъ която тържествено се очертава адското шествие на смъртъта!

Още единъ мигъ и ранения аеропланъ, като че ли излиза изъ огнената феерия подобно на давящиятъ се, който се бори сѣ вълнитѣ, наклонява се право къмъ земята и сѣ светковична бързина на стрелавъхвърлена сѣ страшна сила, горещъ пада на земята и се разбива на парчета. . . .

Тѣлата на двамата бойци сѣ

черни като вжглени и неуз-

ваеми! Победителътъ, гордъ и сѣещъ, продължава да се изева около сѣщото мѣсто и се надсмива надъ адското дѣло на смъртъта, пѣтътъ на ято отвори той.

Цѣлиятъ окопентъ миръ, който сѣ затаенъ дѣхъ следѣше побата, сѣ облекчение си отдѣля. Като че единъ голѣмъ товаръ бѣ снетъ отъ плещитѣ му.

Въпрѣки остроитѣ и подтанията на нѣкои шегаджии по адресъ на противникътъ долава се едно нескрито съвѣствие по преждевременно зиналитѣ младежи. И вина въ такива случаи сѣ ясна ла изпѣква въ съзнанието мисльта, че народитѣ сѣ тѣ и че трѣбва да заживѣтъ въ миръ. Че войната е адска сатанинска дѣло, което убива живота и неговитѣ красоти носии страдания и смъртъ за вѣчеството.

Тишината продължава. Победителътъ се изгубва и разигралата се преди мину война никаква следа. Въпрѣ това никой отъ двамата тивници не нарушава тишината. Може би, отдаватъ почтъ къмъ памѣтъта на загинали може би, мълчатъ по силна нѣщо тайнствено, зашъ тамъ, дето смъртъта гово живота спира и всичко мѣ

Слънцето продължава грѣбе и праша животворитѣ си лжи къмъ грѣшната ка—земя!

Капитанъ **О. З. Радевъ**